

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Constance eller Amors Hevn

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 126. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893712918976.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Tyrannen gaaer i Seng; men Himlen veed,
Hvordan han bar sigad ved denne Leilighed,
Jeg vil til Ære for Anstændigheden mene,
Han slukte Lyset først i denne Scene.
Den arme Pige taus sig sætter ned -
"Ak!" siger hun tilsidst, og gyser,
"Hvor det i Nat forskrækkeligen fryser!
"Hvor skal jeg lægge mig?"
Camillus tav,
Og lod, som han betalte Søvnens Krav,
Og snorkede - jeg siger det med Smerte -
Gud veed, hvor nogen være kan saa grum.
Den yderligste Skræk ved den forstilte Slum
Betog *Constances* elskovsfulde Hierte,
Og havde hun nu havt en Dolk - bevar' os Gud!
Det vilde ganske vist seet tragisk ud.
Tre Gange ledte hun i alle sine Lommer,
Men heldigviis omsonst, som ellers sieldent er,
Thi af sig selv en Dolk gemeenlig kommer,
127 Naar man vil stikke sig, desværr'!
Hun ingen fandt; og slaae sig selv ihiel
Med bare Hænder kan man ikke;
Sligt saae man hidtil ingen Moders Siæl
At gjøre; mindst det sig for Damer vilde skikke.
Hun blev saa bleg as Angest som et Lig,
Og græd, og zittrede forskrækkelig;
Saae lutter Furier for sine Øine sveve;
Men blev alligevel bestandig ved at leve.
Hvi blev hun der, hvi gik hun ei? - jo, jo!
Gaae hiem i Mørke, midt om Natten, Klokken to,
Naar ingen ærlig Diævel, eller Fanden,
Endnu tilgavns har slaaet sig til Roe,
Men lurder overalt med Horn i Panden -
Desuden, hvordan slippe sikker ud,
Og ikke vække nogen? Elskovs Gud
Kan vel imellem giennem lukte Dørre
Indbringe sine Folk; men ud igjen
Man næsten aldrig saae ham nogen føre
Paa den Maneer. Og sæt, den gode Ven
Fik hende bragt paa Gaden; ak! derinde
I Pavedømmet, og i Rom især,
Er Politiet ikke nær
Saa høfligt mine Læsere, som her!
Alt dette løb omkring hos vor Heltinde,
Og derfor blev hun der;
Alt Haab var overalt ei flyet af hendes Siæl;
Hun kiendte sin Tyran for vel;
"Han vil forsøge dig, hans Hierte bløder
"Saavel som dit?" saa smigrede hun sig,
Gik hen, og satte sig saa lempelig
Paa Sengen ved den Lykkeliges Fødder.
Man tænke sig *Cupidos* hele Seier!
Mon nogen *Cæsar*, *Ziska*, *Tamerlan* ,
Mon nogen *Alexander* prale kan
128 Med en Triumph, som hans opveier?
Til dette Skridt at have bragt
Den stolteste blandt alle *Roms* Coqvetter,
hvis Skiønhed det ei stod i *Wielands* Magt
I fiorten Dage, fiorten vaagne Nætter,
Med al sin Kunst, med alt sit Vid,
Trods uophørlig Sved og Flid,
At copiere andet af end Pletter!
Her seer man denne Gud i al sin Glands;
Mon alle Himmelens nedslængte Tordenkiler,
For at forstyrre glade Kloders Dands,
Naar halve Skabningen igjen til Chaos iler,

En Hevn saa kildrende kan bringe *Jupiter*
Som den, hans lille Søn nu smagte her?